

Vântul schimbării

E ca o gură
de oxigen
fiecare schimbare
pe care
o îmbrățișez.
E ca și când
cu tălpile goale
pe iarbă mă așez,
ca să privesc
cerul
și să simt
misterul
din fiecare clipă.
Să fac de liniște
risipă
și de tăcere
deplină.

.....

Am nevoie
să-mi îmbrățișez
fricile,
ca să nu-mi frâng
aripile
în zborul
existențial.
Plonjez prin ele
ca zborul
să fie înalt.

Karl Koch